KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

NEGENDE JAARGANG

PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

46

EEN SENSATIONEEL EN BUITENGEWOON SPANNEND NIEUW TEKENVERHAAL

DAN COOPER

IN

DE BLAUWE DRIEHOEK

Tekst en tekeningen van Albert WEINBERG

OLIVIER CROMWELL

Te dien tijde was Olivier Cromwell meester over Engeland. Hij deed het aanzien van Engeland naar buiten uit stijgen, voerde de eerste Engelse zeeoorlog op succesvolle wijze en hield, naar binnen, de teugels zeer strak in handen. Hij duldde geen tegenspraak...

Talrijke edelen kwamen tegen zijn gezag in opstand, doch ze werden tijdig ontmaskerd en Cromwell liet hen zonder genade terechtstellen...

De jonge, stoutmoedige Lord Mayfair, die op een landgoed woonde niet ver van het kasteel van Cromwell, bood nog weerstand...

Hij trachtte zelfs de revolutie tegen de dwingeland uit te lokken...

Cromwell werd door zijn geheime agenten tijdig op de hoogte gebracht en was woedend. Hij trof dadelijk maatregelen...

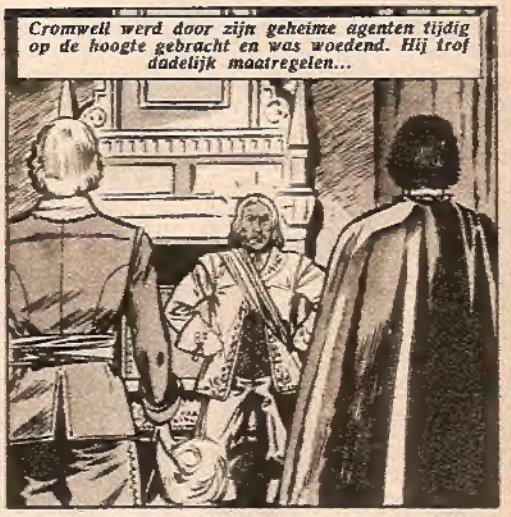

De volgende dag werd Lord Mayfair aangehouden en naar de gevangenis geleid...

De avond voor zijn veroordeling, gaf men Mayfair de toelating afscheid te nemen van zijn vrouw en zoontje...

In afwachting dat de soldaten zouden komen, zaten Lord Mayfair en zijn vrouw op een bank terwijl de zesjarige Charlie aan hun voeten speelde. Ze konden geen woord over de lippen krijgen en luisterden naar het getiktak van de grote staanklok, die seconde na seconde wegvrat...

De moed zonk hen in de schoenen. Lady Mayfair weende en beefde bij het minste gerucht dat tot in de kamer doordrong...

Charlie besefte niets van het gevaar dat zijn vader boven het hoofd hing, en speelde onbezorgd...

Lord Mayfair trok z'n zoon naar zich toe..

Charlie, luister goed naar hetgeen ik je ga zeggen... Ik moet vertrekken en zal heel, heel lang wegblijven...

Trek je ten oorlog, papa ?

Ja... misschien. Soldaten zullen me komen halen en ik moet hen naar de grote toren volgen...

De toren ? Die is zo somber... ik houd niet van die toren !

Er wordt aan de deur geklopt...

Het is tijd, Mylord.

Goed. Ik volg je !

Mayfair wierp een laatste blik op z'n woning, z'n vrouw en zoontje... Het geluk dat hij, wellicht voor altijd, moest verlaten. Hij volgde de soldaten van Cromwell...

Gebroken door het verdriet moest Lady Mayfair de volgende dag te bed blijven. Ze had hoge koorts en haar toestand was zeer ernstig...

Charlie liep alleen in de tuin. Hij voelde zich ongerust en dacht na over hetgeen er gebeurde...

Mamy is zick en m'n vader is vertrokken. Hij zou wel terugkomen indien hij wist. Hoe kan ik hem verwittigen ?

Plotseling nam de knaap een beslait...

Ik ga naar de grote toren en breng papa terug. Ik zal hem wel vinden !

Intussen stonden Lord Mayfair en zijn twee medeplichtigen voor Cromwell en de rechters...

Ze hebben een samenzwering tegen m'n gezag op touw gezet en zullen sterven !

De advocaten pleitten echter met overtuiging en konden een verzachting van de straf verkrijgen...

Goed, ze zullen niet allemaal sterven. Slechts een van hen, aangeduid door het lot, wordt terechtgesteld !

Breng het eerste het beste kind dat je tegenkomt naar hier. Dit kind zal de veroordeelde aanduiden...
Een schildwacht kwam met Charlie aan de hand..
...die door de gangen zwierf...
Charlie scheen absoluut niet onder de indruk. Hij liep recht op Cromwell toe en klauterde op diens schoot.
Je gelijkt op m'n grootvader, Mylord... die had net zo'n blonde baard als jij !
En Olivier Cromwell glimlachte...
En jij herinnert me aan m'n zoontje ?
Hield je veel van je zoontje ?
Heel veel. Hij bevat en ik gehoorzaamde !
Ik houd ook van je ! Kom hier, dat ik je een zoen geef !-
Je bent een lieve jongen. Je krijgt van me al wat je wenst, maar allereerst moet ik je met een zeer gewichtige opdracht belasten...
Dat zijn drie dominostenen van verschillende kleur. Loop naar de aanpalende zaal waar je drie mannen zult vinden, en geef aan ieder een dominosteen. Dan kom je naar mij terug en ik voldoe je liefste wens...
Nauwelijks in de zaal...
Papa ! Wat ben ik blij je te zien !
De goede Lord gaf me drie dominostenen en ik geef je de mooiste van de drie... Kijk !

Volgende week : DEVIL DE WOLFSHOND

DRIE JONGENS ONDER DE VIJFTIEN JAAR

VOOR een paar maanden verscheen in de kranten het verslag over de plechtige uitreiking door Zijne Majesteit Koning Boudewijn van een reeks eretekens aan mannen, vrouwen en kinderen uit het moederland en de kolonie die zich in de loop van het voorbije jaar onderscheiden hadden, door het redden van andere mensen op eigen levensgevaar.

In deze rij van dapperen kwamen er niet alleen blanken, maar tevens een tiental negers voor, en drie jongens onder de vijftien jaar! Aan zes andere personen werd het ereteken ten posthumen titel uitgereikt, dat wil zeggen dat zij er zelf niet meer zijn, om de erkentelijkheid van de natie in ontvangst te nemen, want dat ze hun leven ingeschoten hebben bij de redding. Het meest ontroerende geval is dat van mejuffrouw d'Huart, die te Westende aan zee met een groep van zeven kinderen door een vloedgolf werd meegesleurd. Ze slaagde er in vijf van de zeven kinderen te redden, maar ze kwam zelf om het leven, toen ze weer in het water sprong om de twee laatste kinderen ook op het droge te brengen.

De jongste van de drie helden onder de vijftien jaar is Michel Cambier. Hij was maar amper negen jaar, toen hij in een twee meter diepe beek sprong om een meisje van tien jaar te redden. De twee andere dappere jongens zijn Marcel Demelenne uit Yvoir, die een kind van zeven jaar uit de Maas haalde, en Rudolf Maldegem uit Oostende, die een jongentje redde dat door het ijs was gezakt.

Deze drie kerels hebben het verdiend dat ze aan al hun kameraden uit heel het land, en gans in het bijzonder aan de Kuifje's vrienden tot voorbeeld worden gesteld.

Ik ben er van overtuigd dat iedere Kuifje's vriend, indien hij iemand onder zijn ogen in het water zou zien vallen, ook geen ogenblik zou aarzelen de drenkeling te redden.

Niet alleen uit eigen veiligheid, maar tevens uit naastenliefde, moet iedere jongen en ieder meisje goed kunnen zwemmen. Laat geen kans voorbij gaan om het te leren, en om je goed te oefenen. Dan zul je ook in geval van nood anderen kunnen helpen. En is's mooiers dan anderen, die in levensnood zijn helpen, bestaat er niet.

Kuifje

WIE EEN GESCHENK KRIJGT

denkt natuurlijk eerst en vooral aan een album van zijn lievelingstekenaar **Paul Cuvelier**, de vader van Corentin, aan **Edgar P. Jacobs**, de auteur van De Zwaardvis, en aan **Tibet**, die zopas zijn eerste album publiceerde «De Avonturen van Chick Bill», een held die onze lezers nog niet kennen, en met wie ze zonder dralen moeten kennis maken.

HET TREFPUNT

van alle Kuifje's vrienden is en blijft de Kuifje's winkel in de Lombardstraat te Brussel, want daar kunnen ze zich laten inschrijven in de Kuifje's Club, zich een kenteken van de Club aanschaffen, evenals alle andere Kuifje's artikelen : petten, blousen, gordijnstof, Kuifje's uurwerken, jeugdboeken, schoolgerief, speelgoed, enz., enz. Ze kunnen er ook hun Kuifje's punten komen ruilen, en een geschenk van de Kuifje's Bons kiezen. Willen ze eens kennis maken met de redactie, dan moeten ze maar even aan de juffrouw vragen of een redacteur of tekenaar hen op de tweede verdieping van het gebouw kan ontvangen. En daar zorgt de juffrouw wel voor.

HET RUILEN VAN JE KUIFJE's BONS

TIJDENS de periode van de feestdagen (Sinterklaas, Kerstmis, Nieuwjaar) kan je je Kuifje's punten omruilen in de INNOVATION te Brussel en al z'n bijhuizen.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

met nieuws van Kuifje's vrienden die willen corresponderen met volgende lezers van ons blad :

EDDY Braun, Lekstraat 44, Amersfoort, Nederland, zou graag willen briefwisselen met een Belgische jongen van zestien à zeventien jaar. Men schrijve hem rechtstreeks.

JEANINE Jacobs, Dirkeputstraat 166, Boom-Antwerpen, zou graag in het Engels, Frans of Duits willen corresponderen met een meisje van zestien à zeventien jaar.

MARC Beekman, Leeuwerikkenlei 21, Edegem-Antwerpen, zou graag postzegels ruilen met een Kuifje's lezer uit eigen land.

★

Wie met een Kuifje's vriend wil corresponderen, schrijve ons een kaartje met de volgende gegevens : *naam, voornamen, volledig adres, ouderdom en hobby* (postzegels, boeken, foto, enz.) Zijn naam verschijnt dan in ons blad.

Het eiland REUNION dankt

ONZE lezer Maurits Koenig, die in St Denis op het eiland Réunion woont, schreef me volgend briefje : « Beste Kuifje, ik heb verschillende brieven uit België gekregen, en dank zij jouw bemiddeling heb ik thans twee nieuwe vrienden gevonden. Die vriendschap is me des te aangenamer, daar we niet minder dan 13.000 km van elkaar gescheiden zijn. »

HOU JE VAN DIEREN?

ONZE KANARIE ZIEK... EN WEER GENEZEN

WE hebben sedert deze Zomer een schoon kanariepietje. Het is nog een jong diertje. Maar het begint reeds mooi te fluiten. Op zekere Zaterdagmorgen bemerkte moeder dat het beestje niet in de haak was. Het zat zo dik en treurig op zijn' stokje. Het sloot voortdurend de oogjes, en dreigde op elk ogenblik van zijn stokje te vallen. Moe verschoot, want ze houdt van het diertje. Het is haar gezel als we allemaal weg zijn. Wat gedaan? Gauw vader roepen. « Het is stervende! » zei hij. Hij nam het in één oogwenk uit het kooitje dompelde het in het water. En, o wonder! Het gaapte een paar maal, een paar blaasjes kwamen uit zijn bekje. En wie had het durven hopen? Tien minuten later was het helemaal opgekikkerd zoals te voren. We zijn oprecht blij. Nu voelen we nog meer dat we allen van dat lieve ding houden.

GUIDO VANNOBEL uit Mecken, 10 jaar.

Het weekblad KUIFJE : *Redactie* : Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel. — *Publiciteit* : PUBLI-Kuifje 18-11-54

KUIFJE-Holland : Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3053. Giro 109304. Abon. : 4 fl. per kwartaal.

DE VAL van een KEIZERRIJK

TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

In Constantinopel, dat reeds door de Turken bezet is, bieden nog een handvol christenen weerstand. Mohammed laat de aanvoerder van deze krijgers bij zich roepen...

(43) JIJ bent de ambassadeur die de keizer van Constantinopel me nu bijna twee maanden geleden zond!». «Ja, Heer, antwoordt Pietro Cantarini fier, en daarover hoef ik me niet te schamen!» Mohammed zwijgt een poosje, dan lacht hij luid en roept: «Je bent dapper, messire! En dapperheid en trouw bewonderen we boven alles... Alhoewel we niet in oorlog zijn met de republiek Venetië, heb jij ons stoutmoedig bevochten. Ik wil je echter genadig zijn. Je...» Hij breekt zijn zin plotseling af en bekijkt de bode die op hem toekomt. «Wel?» vraagt hij.

(44) MACHTIGE sultan, we hebben keizer Constantijn teruggevonden. Hij lag onder een hoop lijken en was door de talrijke kwetsuren zozeer misvormd, dat we hem slechts konden herkennen aan de gulden adelaars die op zijn rijglaarzen geborduurd zijn...». «Constantijn was dapper, antwoordt Mohammed II en bekijkt Pietro, die lijkbleek geworden is, van terzijde. Ik wens dat men hem en begrafenis geeft waardig van een keizer en een vijand, voor wiens dapperheid wij bewondering koesteren. Ga en zorg er voor dat mijn bevelen uitgevoerd worden!» Als de boodschapper weg is, wendt de sultan zich opnieuw tot Cantarini.

(45) JE bent vrij, messire. Wil je in deze stad blijven, waarvan ik de zetel van m'n rijk wil maken, of wens je naar je vaderland terug te keren? Indien je hier blijft, mag je op mijn bescherming rekenen». «Heer, u zult wel begrijpen dat ik niet blijven kan nu de mensen en het geloof waarvoor ik streed, verdwenen zijn. Met uw toelating, zou ik terug naar Venetië willen gaan.» Mohammed knikt alsof hij dat antwoord verwacht heeft en antwoordt: «In dit geval stel ik een kleine galei tot je beschikking. De bemanning mag je zelf uitzoeken.»

(46) ACHT dagen nadien verlaat Pietro, met weemoed in het hart, de keizerlijke stad die nu in handen is van de Mohammedanen. Hij vaart door de Dardanellen en komt in de zee van Marmara en stevent naar het Westen. De wind is gunstig en weldra is hij in de Archipel van de Egeïsche Zee. Ter hoogte van Chio wacht er hem een verrassing...» Een vloot in het gezicht!» roept de uitkijk. Ongelovig loopt Pietro naar de brug. Het nieuws is juist! Met ogen rond van verbazing telt hij tien, vijftien, twintig, dertig schepen die voor het eiland voor anker liggen. Ze zijn bewapend en voeren het wapen van Venetië. Wat betekent dat?

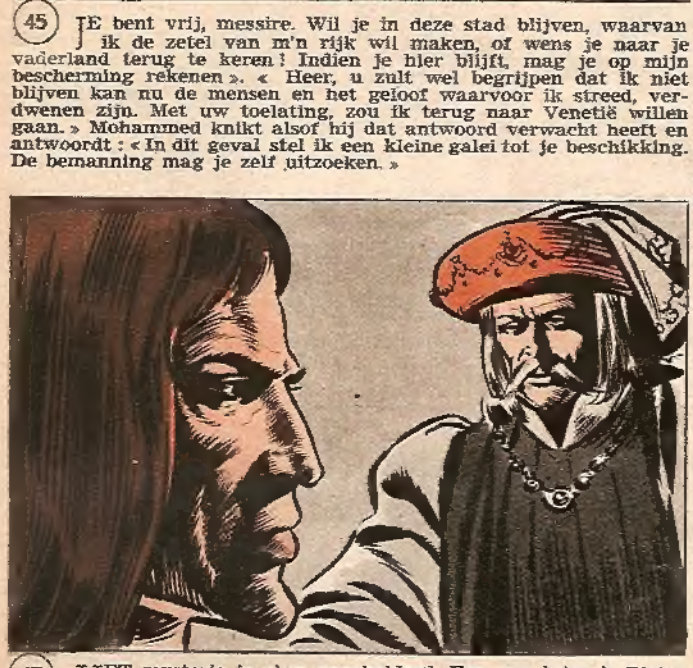

(47) HET mysterie is vlug opgehelderd. Een uur later is Pietro aan boord van een Venetiaans schip en verneemt uit de mond van de admiraal, dat deze bevel voert over de vloot van de Doge en Constantinopel te hulp vaart. Ten gevolge van de ongunstige weersomstandigheden moesten ze echter dertig dagen in de Egeïsche Zee blijven liggen en, trappelvoetend van ongeduld, wachten op gunstige winden... Indien ze Chio acht dagen vroeger hadden kunnen verlaten, zou het lot van Byzantium heel anders geweest zijn... Bij het gezicht van die machtige vloot zouden de Turken het beleg van de stad hebben opgegeven...

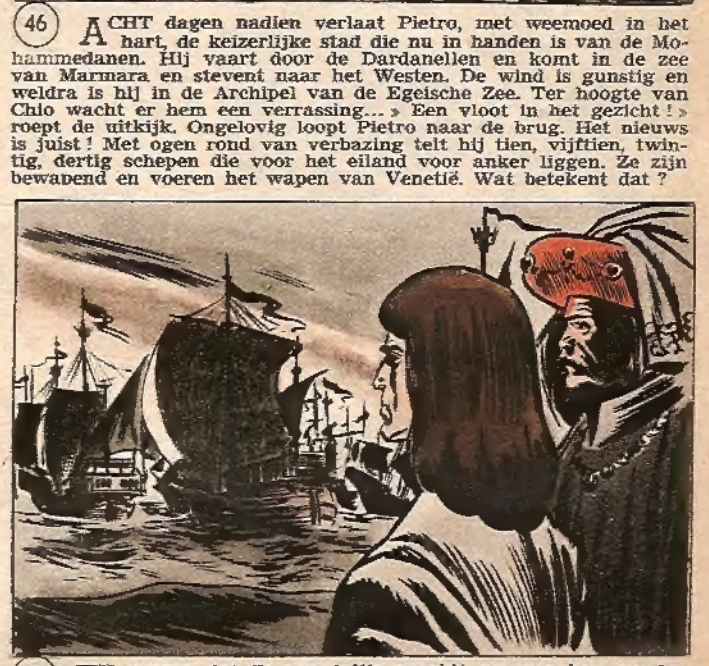

(48) EN zeggen dat ik aan jullie voorbij gevaren ben, zonder jullie te zien! roept Pietro wanhopig uit. Z'n spijt en zijn jammerklachten kunnen echter niet meer baten. Constantinopel is gevallen en met haar is er een wereld die sterft. De val van deze stad is de laatste bladzijde van een roemrijke geschiedenis. De vloot van de Doge is nutteloos geworden en stevent terug naar de thuishaven. Het lot heeft er over beslist. Een dag wind had misschien volstaan om het Romeins Imperium van het Oosten te redden, doch de wind was niet opgestoken. Grote tragedies zijn soms het gevolg van schijnbaar onbelangrijke oorzaken. EINDE.

CHLOROPHYL tegen de zwarte ratten

In het leger van de zwarte ratten brak de opstand uit. Onze vrienden mengen zich in het gevecht. Chlorophyl valt in handen van koning Anthraciet...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

De volgende week vind je onze sympathieke Chlorophyl terug in nieuwe, geheimzinnige, luimige avonturen met als titel :

SPOORLOOS VERDWENEN

HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN DR VEXELL

GEILLUSTREERD DOOR JAN GRATON

Om geheime documenten terug te halen, springen Dr Vexell en Vladimir van de trein, waarin ze verborgen waren, op het ogenblik dat deze niet heel ver meer van de stad Godorow is...

NA vijf minuten inspannend lopen in zigzaglijn, stelden Vladimir en Vexell tot hun groot genoegen vast, dat ze hun achtervolgers kwijtgespeeld waren. Hun situatie was natuurlijk nog erg kritiek. Om uit dat warnet van sporen te geraken, moesten ze ofwel over een hoge afsluiting klimmen, ofwel de sporen blijven volgen. In beide gevallen zouden ze, vroeg of laat, door de schildwachten die langs de afsluiting patrouilleerden opgepikt worden. Ze wanhoopten reeds nog ooit te ontsnappen aan de soldaten die men achter hen aangezet had, toen de juiste oplossing hen als het ware door de hemel gezonden werd... Niet ver van de plaats, waar ze zich totaal buiten adem verborgen hadden, zagen ze enkele lege wagons die langzaam naar een van de uitgangen in de afsluiting reden. Ze sprongen op de laatste en drukten zich met kloppend hart en suizende oren tegen de planken...

ER gebeurde niets. Niemand had hen gezien... Enkele minuten later stond de wagon buiten het hekken stil en onze vrienden hoorden een mannenstem — wellicht de stem van de arbeider die de wagons leidde — tot zijn onzichtbare makker zeggen :

— Heb je die schoten gehoord ?

— Ja, antwoordde een tweede, veel jongere stem, dat scheen ernstig, hé !

— Als we eens gingen kijken ?

— Ja, vooruit maar !

Een ogenblik later liepen de spoorwegarbeiders naar de plaats vanwaar ze de geweerschoten hadden gehoord. Vexell en Vladimir wachtten tot het geluid van hun stappen uitgestorven was alvorens ze zich durfden bewegen. Dan stapten ze van de wagon en liepen, zonder nog eens achterom te kijken, naar het donkere land dat rond de spoorbaan lag.

Een uur later stapten ze vlug over de asfaltweg die naar de stad liep, waarvan ze in de verte de lichten konden ontwaren. Die lichten verbleekten echter al naar gelang ze de stad naderden en het was morgen toen ze te Godorow toekwamen.

Vexell ging naar een klein hotel van een voorstad en bestelde voor Vladimir en zichzelf een kamer. Hij hoopte daar niet herkent te worden. De portier bekeek de twee reizigers wantrouwig en wellicht zou hij uitleg gevraagd hebben, als doctor Vexell niet een pak bankbiljetten uit z'n zak had getrokken. Dat scheen de man helemaal gerust te stellen.

★

Na een korte doch verkwikkende slaap, gingen onze vrienden nieuwe kleren kopen want ze waren er zich van bewust dat hun beslijkte pakken de aandacht gaande maakten. Ze gingen ook naar de kapper. Vexell liet z'n haar kort tegen het hoofd afknippen en kocht een zwarte bril. Om de waarheid te zeggen, waren deze voorzorgen onnodig. De recente avonturen hadden zulke diepe lijnen in zijn gelaat gegroefd en de gezichtsuitdrukking zo ingaand gewijzigd, dat hij onkennelijk was... In enkele maanden was hij bovendien tien kilo lichter geworden !

Vexell sprak vlot Fins en kon zich best voor een Fin laten doorgaan. Hij zei dus dat hij van Helsinki kwam en door zijn regering gestuurd was om contact te nemen met de industrielen van de streek... Niemand twijfelde aan zijn woorden.

Tegen het einde van de namiddag trad hij een klein restaurant binnen, dicht bij de optische fabriek gelegen. Hij had graag geweten of men hier iets afwist van zijn avonturen. Heel handig knoopte hij een praatje aan met de oudste van de diensters en leidde het gesprek in de door hem gewenste richting...

— Die grote gebouwen daar, links, zei hij en beklemtoonde zijn Fins accent nadrukkelijk, behoren waarschijnlijk tot een fabriek.

— Ja, dat zijn de optische fabrieken van Godorow.

— Veel arbeiders ?

— Honderden !

— Allemaal Russen ?

— Ja, bijna allemaal Russen ! Vroeger was er een knappe technicus van Zweedse afkomst.

— Hoe heette die ?

— Vexell, geloof ik. Iedereen noemte hem doctor Vexell. Hij verdween toen men vreesde voor oorlog. Sommige beweren dat hij naar Siberië gestuurd werd, anderen zeggen dat hij dood is. Niemand weet er eigenlijk het rechte van. Een buurman beweerde zelfs dat men hem vrijgelaten had in de hoop dat hij naar Godorow zou terugkeren om geheime documenten af te halen...

— Echt waar ? En hij keerde niet terug ?

— Neen, althans ik heb er niets over gehoord. Ze zouden hem trouwens dadelijk opsluiten !

— En zijn huis, zijn familie ?...

— Hij woonde alleen met een oude huishoudster. Het huis en de meubels werden verkocht en de oude dienstmeid stierf enkele weken na zijn vertrek.

Vexell had veel moeite om zijn ontroering te verbergen. De oude Natasja was dood... Zo graag had hij er meer over geweten, doch hij begreep dat het verdacht zou scheppen indien hij nog meer vroeg. Hij dankte de dienster glimlachend en at zwijgend verder.

Die avond liet hij Vladimir in het hotel en ging naar de kapper, aan wie die hij destijds zijn documenten toevertrouwde. De man had tijd nodig om Vexell te herkennen...

— Doctor Vexell, fluisterde hij eindelijk. Ik vreesde je nooit meer terug te zien !

— Zelfs van de hel keert men soms terug !... Je hebt de omslag nog ?

— Vanzelfsprekend !

— Geef hem. Over enkele uren, indien alles goed gaat, ben ik over de grens !

Op dit ogenblik werd de deur van het kapsalon geopend...

De kapper bekeek Vexell met een mengeling van schrik en bewondering. Dan haalde hij de schouders op en ging zwijgend naar de achterkamer van de winkel. Enkele ogenblikken later keerde hij terug met de kostbare bruine omslag. Vexell stopte hem vlug onder z'n hemd.

Op dit ogenblik werd de deur geopend en een klant trad binnen. Vexel werd lijkbleek en het scheelde geen haar of hij slaakte een gil... Hij herkende de politieman die hij met een slaappoeder bedwelmd had en te midden van het veld neergelegd had, die nacht toen hij met zijn auto de stad uit vluchtte...

(Wordt voortgezet.)

Volgende week : TWEE KISTEN OP HET WATER...

DE TORPEDO

TORPEDO! Het is een woord dat het beeld van vernieling, verwoesting oproept. Je denkt daarbij waarschijnlijk in de eerste plaats aan de oorlog ter zee: de torpedo die recht op het doel af gaat, het karakteristieke kielzog achter zich latend. Dan volgt de ontploffing, het water dat hoog opspuit en het einde van het vijandelijk schip. Ja, zo werkt de torpedo... in een film op het witte doek! De werkelijkheid ziet er enigszins anders uit! In werkelijkheid vreest de zeeman de acoustische torpedo meer dan de gewone torpedo, want de eerste mist je nooit en de tweede kan je ontwijken. Van al de machines of toestellen met pulsiemotor is de torpedo heel zeker het meest ingewikkeld tuig. Opdat de torpedo een doeltreffend wapen weze, moet men letten op volgende punten: 1. de penetratiekracht van de torpedo in het water, en dit hangt af van de ogief d.w.z. de spitse neus van de torpedo; 2. op de constructie van de torpedo zelf. Inderdaad, een torpedo voor vliegtuigen wordt speciaal gemaakt om afgeworpen te worden uit de lucht. De torpedo's gebruikt door de duikboten, werden speciaal voor dit doeleinde geconstrueerd.

Een torpedo is niet altijd doeltreffend, en dit om verschillende redenen: a) omdat ze niet ontploft; b) omdat het schip, dat als doelwit uitgekozen werd, z'n koers tijdig kon wijzigen; c) wijziging van de koers van de torpedo zelf, ten gevolge van slechte penetratie in het water. (Zie schema van de normale penetratie van een torpedo.)

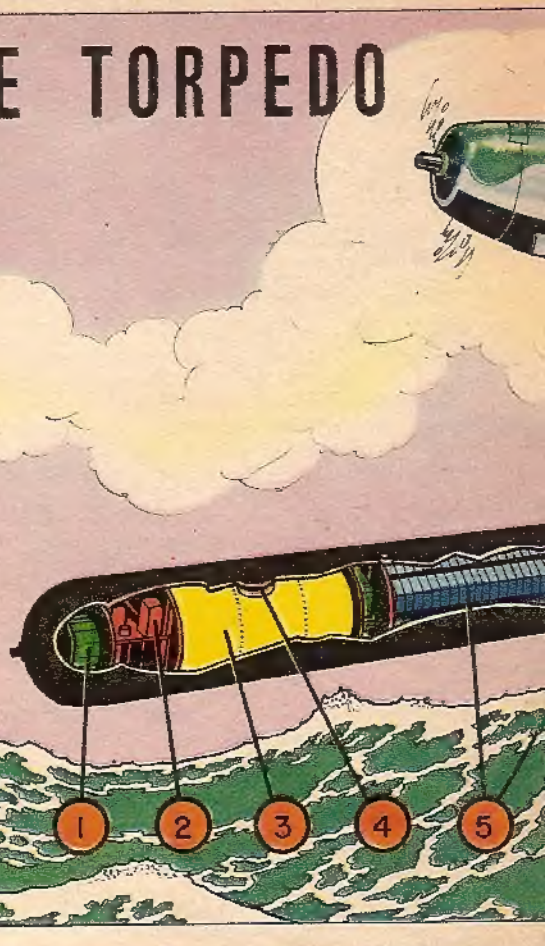

DE AVONTUREN VAN JO, JETJE EN JOKKO DOOR HERGE

DE NAJA

De Amerikaanse marine heeft deze problemen echter opgelost met de acoustische torpedo. Eens afgeschoten, duikt deze torpedo naar de vereiste diepte en gaat met een snelheid van 70 km. per uur op haar doel af. De torpedo volgt de manœuvres van het schip (dat moet gekelderd worden). De microfoons van de torpedo vangen het geluid van het schip op en het is dit geluid, dat de commando's van de torpedo leidt. Het was de « Avenger TBF-1 », die de acoustische torpedo voor het eerst afschoot.

VERKLARINGEN

1. Microfoons. - 2. Versterkers. - Ontploffingsstof. - 4. Pistool dat de ontploffer laadt na een bepaalde tijdsspanne. —5. Accumulators. — 6. Contact dat de motor aan gang brengt. — 7. Motor. — 8. Stabilisators. - 9. Roeren. — 10. Schroeven.

VALLEI

Het kamp van ingenieur Legrand werd aangevallen door een afdeling krijgers die uit de bergen gekomen zijn

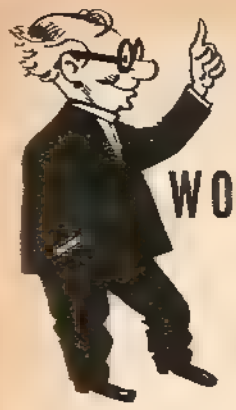

IK WIL TEKENAAR WORDEN!

HOEVEEL brieven ik reeds ontvangen heb waarin de zin voorkwam : « Ik wil tekenaar worden, maar wat moet ik daarvoor doen? » kan ik zelfs niet bij benadering schatten. Alhoewel ieder geval zijn speciale oplossing vraagt, wil ik toch graag aan onze lezers enkele algemene beschouwingen geven over het tekenaar worden.

DE EERSTE VEREISTE

WANNEER men ons tekeningen toont, dan voegt men er bijna altijd dadelijk aan toe : « Men heeft me gezegd dat ik zeer goed kan tekenen, dat ik veel aanleg heb. » Die « men », dat zijn dan doorgaans personen uit de familie- of vriendenkring, die de tekeningen waarschijnlijk wel sympathiek en charmant vinden, en het als een vriendschapsblijk aanzien de jonge tekenaar aan te moedigen. Die aanmoedigingen zijn inderdaad vriendelijk, maar niet altijd objectief. Indien je werkelijk wil weten of je al dan niet aanleg bezit voor het tekenen, luister dan niet te veel naar de lof van je omgeving, maar wend je tot tekenaars specialisten, die je ronduit zullen zeggen wat ze er van denken.

JA, GOED, MAAR WAT DAN ?

IN de veronderstelling dat je gunstig waarderingen van je werk gekregen hebt, wat staat er je dan te doen ? Je mag in geen geval denken dat je zomaar van de lagere school in het tekenatelier kunt stappen. Om een minimum algemene ontwikkeling te verwerven, moet je minstens de lagere middelbare school bezoeken. Tijdens die jaren kun je dan ook al (indien je studies het toelaten, en die moeten nog primeren op het tekenen) een avondschool volgen waar men je het anatomietekenen zal aanleren. Mensen en dieren tekenen in alle mogelijke houdingen is daar de voornaamste opgave. Daarom moet je dan overal en altijd goed je ogen open doen, observeren, en je observaties van mens en dier vastleggen in een schetsboek dat je geen moment mag verlaten. Van zodra je besluit vast staat tekenaar te worden, moet je **minstens een half uur per dag schetsen !**

NAAR DE TEKENSCHOOL

WANNEER je de lagere middelbare school met succes hebt bezocht, dan kun je je laten inschrijven in een academie of tekenschool. Ik raad je aan, wanneer je striptekenaar wil worden, niet de cursus van publiciteitstekenen te volgen, noch architectuur, mode of techniek, maar wel het decoratief tekenen, omdat die cursus voor een striptekenaar de beste vorming biedt.

Het spreekt echter vanzelf, dat niet iedere goede tekenaar in de wieg gelegd is om striptekenaar te worden. Het technisch tekenen en de publiciteit zijn twee gebieden die een goede toekomst bieden, meer dan de boekillustratie bv. Het modetekenen is vooral interessant voor de meisjes.

EEN GOEDE RAAD

JE mag nu niet gaan denken, dat, wanneer je een mooi diploma verworven hebt aan een van onze bekende tekeninstituten, men je dan overal met open armen zal ontvangen. Om je geen illusies te maken, dient gezegd dat je na het veroveren van je diploma nog practisch alles te leren hebt. Alleen ben je er op voorbereid om het goed en vlug te doen. Wat in de practijk van je verwacht wordt, zal heel wat anders zijn dan de opdrachten die je op school hebt gekregen. Tracht dus na je school een stage te doen in een bekend tekenatelier. Daar zal men je al de knepen en geheimen van het vak leren.

Een punt mag je niet vergeten . zelfs al heb je werkelijk talent, dan zal er nog veel, en hard te werken vallen, want in het tekenvak zoals in alle andere vakken, zijn er vele geroepenen, maar weinig uitverkorenen.

Johan de BRABANDER

SPEEL JE VOETBAL ?

Rechter- of linkerback

JE bijzonderste opdracht bestaat er in de buitenspelers te bewaken en hun pogingen door te breken schaakmat te zetten « Het spel van de backlijn is volledige zelfverloochening

Vooreerst moet men de fouten van de anderen herstellen door de bal te stoppen die zij doorlieten, vervolgens van hun fout het instrument van hun succes maken door hun de bal terug toe te spelen. Gedurende anderhalf uur heb ik de voorlijn de bal bezorgd. Niets anders dan dat : dienen. » (Montherlant)

ALLEREERST, bestudeer het spel van je directe tegenspeler Stel je zodanig op, dat hij verplicht is je langs de zijlijn voorbij te steken Hem toelaten door te dringen in de richting van het doel is natuurlijk gevaarlijk. Val hem niet aan zonder nadenken en, indien je bv niet vlug genoeg bent, neem dan het risico niet. Laat hem op je toekomen en let op de geringste fout die hij maakt. Indien de aanval uitgaat van het middenveld, of van de tegenoverliggende vleugel loop dan naar je stopper om hem, eventueel, te helpen en blijf daarbij steeds gereed om het veranderen van vleugel vanwege de tegenstander op te vangen.

Eens in het bezit van de bal, dribbel dan niet behalve als je de bal niet kan passeren of ontzetten. Loop er vooral niet mee naar je eigen doel, want een fout in die omgeving heeft zwaardere gevolgen dan een fout langsheen de zijlijn. Ontzet met een steeds grotere kracht en draagwijdte. Geef de bal niet te hoog in de lucht noch in de voeten van de tegenstander.

Schiet op gemiddelde hoogte vlak over het hoofd van de tegenpartij, zodat de bal terecht komt achter de backlijn van het andere kamp

Alvorens te ontzetten zoek te, zo dit mogelijk is, een ploegmakker die onbewaakt staat en zodoende zet je meteen de tegenaanval van je eigen ploeg in.

De stopper of middenhalf

HET verdedigen van je doel langs het midden, en heel in het bijzonder de voorste spil in het oog houden is je opgave

Een principe regelt al je tussenkomsten : veiligheid voor alles ! Gevolg : geen dribbling, geen enkel fantasietje. De bal verliezen, betekent de tegenstander laten doortreden. Ben je er zeker van de tegenstander vlugger af te zijn, ga er dan los op en ontzet onmiddellijk Neem geen risico door onbedacht naar voor te lopen, want de tegenpartij ligt op de loer en wacht op het moment, dat je de bal mist en daarmee voor haar de weg vrij maakt naar het net

Snel geen achterspeler te hulp als daardoor het middenveld vooraan, vlak voor je doel, onbewaakt en vrij staat. Dat risico mag je slechts nemen wanneer het werkelijk nood zakelijk is

JE BENT DE STEUNPILAAR VAN DE VERDEDIGING EN JE MOET ER OOK DE HERSENEN VAN ZIJN !

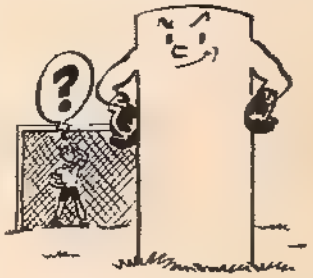

ORGANISEER het spel van de verdediging in samenwerking met je doelwachter, de twee backs en de twee halfkants. Maak gebruik van hun kwaliteiten en vraag hen niet datgene waarvoor ze niet bekwaam zijn. Leer je doelwachter kennen Van de verstandhouding die tussen jullie heerst, hangt de kracht van de verdediging af Speel hem de bal toe eerder dan een gevaarlijke schijnbeweging uit te voeren om het publiek in vervoering te brengen

Zoals de backs, moet je over het hoofd van de tegenstanders ontzetten naar de voorlijn, liefst naar een onbewaakt voorspeler, indien je de tijd krijgt die te zien, ofwel geef je het leder door aan een kanthalf

(Wordt voortgezet)

Het uurwerk HELVA presenteert KUIFJE

DE VROLIJKE VALSCHERM-SPRINGERS

Dan is alles nog niet verloren! Het is hoogtijd ons te oriënteren ! Hoe laat is het ?

17 u. 55.

Dank zij het HELVA uurwerk type KUIFJE van Jan, kunnen onze vrolijke valschermspringers vlug het Zuid-Oosten vinden

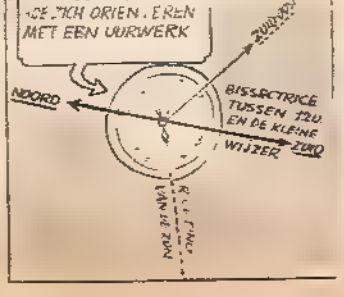

Het is die kant uit, vrienden, op drie kilometer van hier ! Daar zullen we onze dikke adjudant ontmoeten!

En niet lang nadien zijn ze allemaal op het rendez-vous !

Dat is kras ! Ik snap er niets van !

Een goede raad : Alvorens nog een weddenschap van dat soort aan te gaan, tracht eerst uit te vissen of de tegenstanders geen HELVA UURWERK Type KUIFJE bezitten !

EINDE

HET HELVA UURWERK TYPE KUIFJE IS VAN UITSTEKENDE KWALITEIT WORDT AFGELEVERD MET EEN BON VOOR EEN WIJZERPLAAT ZONDER VERSIERING.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

POM EN TEDDY

Op het ogenblik dat de bandieten het ezeltje willen slachten, vallen Teddy en Tarass de schuilplaats binnen om Pom te redden...

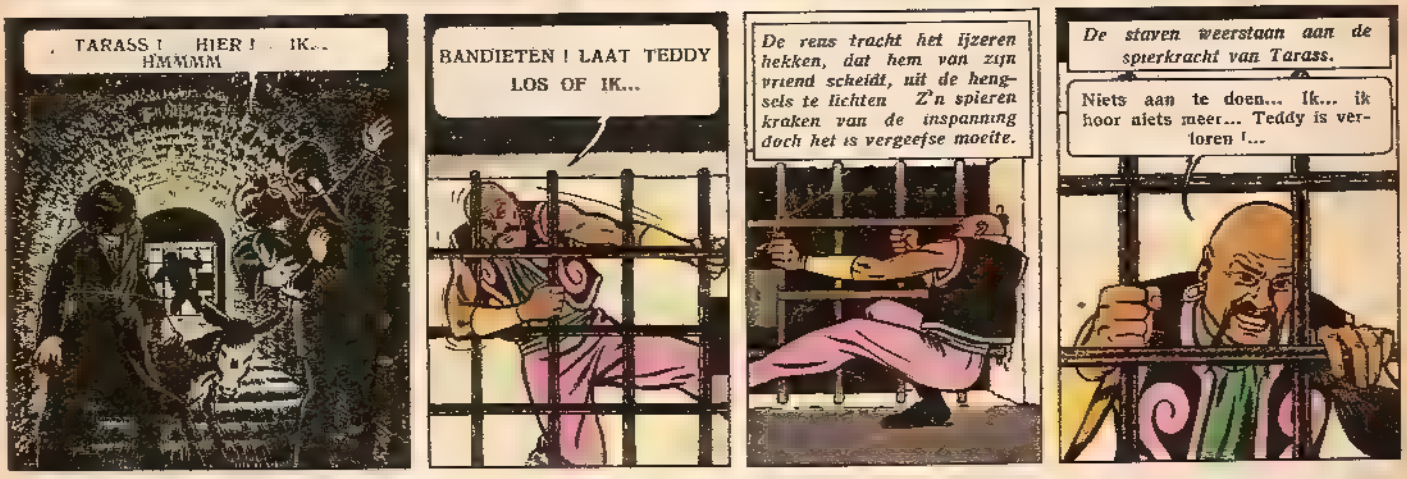

Wordt vervolgd

TURKO

Verhaal door Y. DUVAL — Geïllustreerd door Raymond REDING

KOMMANDANT De Merel zette z'n pint neer, spuwde op de grond vlak tussen z'n laarzen en trachtte voor de derde keer zijn baardbrandertje te ontsteken dat maar niet wilde trekken.

— De zee ? zei hij. Ik ken haar, dat mag je vrij geloven ! Ik ken haar met al haar schoonheid en al haar gruwels. Ik ben nu zestig en daarvan heb ik er vijf en veertig over alle wereldzeeën gezwalpt... Je kan dus van me aannemen dat ik harde slagen te verduren kreeg. Ik beleefde stormen waar een landrot geen flauw idee van heeft. Vier keer leed ik schipbreuk, drie keer werd m'n schip getorpedeerd, ik zag m'n vrienden, m'n broers, naast mij vallen. Dit maakt je tot een taaie zeerob die voor gevoeligheid geen tijd heeft... Maar, als ik aan Turko denk, dan komt me de krop in de keel en heb ik lust om te wenen. Het is dom, maar wat wil je ! Ik zal je trouwens zijn geschiedenis vertellen...

OP 1 Maart 1915 liep de « Granville », een mooie driemaster van 1.800 ton, op ballast (1) de haven van Nantes uit om in Chili salpeter te halen. Er waren twintig matrozen en drie officieren aan boord, bijna allemaal Bretoenen, het land waar men stoere zeebonken kweekt. Ik was de jongste aan boord en moest de kippen, eenden en zwijnen verzorgen, die schepen op lange vaart indeden om hun bemanning van vers voedsel te voorzien.

De eerste dag zei de grote Mast (2) me :

De Merel, vermits jij je met de beesten bezig houdt kan je ook zorgen dat mijn hond op tijd en stond eten heeft !

De hond van de Pasja (3) heette Turko. Het duurde niet lang of we hielden van elkaar en wanneer ik een momentje vrije tijd had, speelde ik met hem. Het goede dier beschouwde mij na een tijd als zijn énige meester en was tamelijk onverschillig voor z'n ware eigenaar.

De hond en De Merel, dat zijn twee dieren, dus gemaakt om elkaar te begrijpen ! lachte de kapitein.

Gedragen door de passaatwinden vaarden we sedert meer dan een week in de beste voorwaarden. We zetten koers naar het Zuiden, naar de Stille Oceaan, toen een oude cargo met de vlag van Noorwegen in top ons kruiste. De stuurman van de cargo vroeg ons het juiste uur en juiste ligging. In die tijd, toen er nog geen radio was, een doodgewone vraag en een dienst die geen enkel zeeman zou geweigerd hebben. Toen onze stuurman echter de inlichtingen wou seinen, rees er aan de mast van de cargo... de Duitse oorlogsvlag... We hadden te doen met een Duits kaperschip !

Alhoewel er geen kans was om met ons zeilschip aan een cargo met sterke motor te ontkomen, schreeuwde onze kapitein :

Alle zeilen bij ! Alle hens aan dek ! Vooruit !

Maar van het kaperschip kwam reeds het bevel M.N., d.w.z. « Stop onmiddellijk » en vlak daarna volgde het zo gevreesde A. B., of « Verlaat het schip ter stond » bevel dat onmiddellijk gevolgd werd door een waarschuwingssalvo.

Iedere weerstand was nutteloos en met wanhoop in het hart gaf de kapitein het kommando, de sloepen uit te zetten. Alle matrozen repten zich naar voor- of achteronder om hun plunjezak, de énige rijkdom van een zeeman, te halen. Ik dacht slechts aan één ding : aan Turko !

Waar was Turko ?

Ik vloog de trappen af, zocht in alle hoeken en kanten doch niets te vinden

Terug naar het dek waar al m'n maats reeds opgesteld waren, al roepend :

Turko ! Turko ! Turko, waar ben je ?

Het dier bleef onvindbaar en voor geen geld ter wereld zou ik van boord zijn gegaan zonder m'n trouwe vriend.

Ik hoorde hoe de sloep afgelaten werd en tegen de romp van onze boot schuurde ik moest me dus haasten. Plotseling had ik een inval : ik rende naar de boeg en daar in het kleine hok, waar de koorden opgeborgen worden, lag Turko zalig te ronken. Ik wekte hem met een flinke duw in z'n ribben. Hij sprong op, liep tussen m'n benen en kwispelde met z'n staart alsof er geen vuiltje aan de lucht was.

Kom op, vriend, riep ik ! We hebben geen ogenblik meer te verliezen !

Toen we op de brug kwamen, beefde de « Granville » van de boeg tot de achtersteven, de drie masten kwamen tegelijkertijd naar beneden als waren ze met één fantastische bijslag afgehakt. M'n kameraden werden in de lucht geslingerd, ik voelde me als het ware opgetild door een cycloon en verloor het bewustzijn.

Later heb ik vernomen dat de Duitse kaper op de vlucht moest gaan voor een Britse destroyer, doch eerst onze ongelukkige driemaster kelderde.

★

TOEN ik weer bij kennis kwam was er op zee geen zeilschip meer, geen kaper, en geen destroyer. De reddingssloep, waarin het grootste deel van onze bemanning had plaats genomen, zwalpte reeds vele knopen van de plaats van het drama of, was in het zog van het zinkend schip mee naar de diepte gesleurd.

Ik dreef, met de mond, juist boven het water, ik dreef alhoewel ik geen enkele beweging maakte. Het was net of een hand hield me bij de nek vast.

Plotseling begreep ik het ! Het was de dappere Turko die m'n jaskraag in de muil had genomen en me voor zich uit duwde. Ik was alleen verdoofd geweest door de schok doch had verder geen schrammetje. Ik keek rond in de hoop ergens de redding te ontwaren en zag links van me een witte massa drijven... Onze tweede sloep ! Behalve dat ze met de kiel omhoog dreef, scheen ze nog in goede staat.

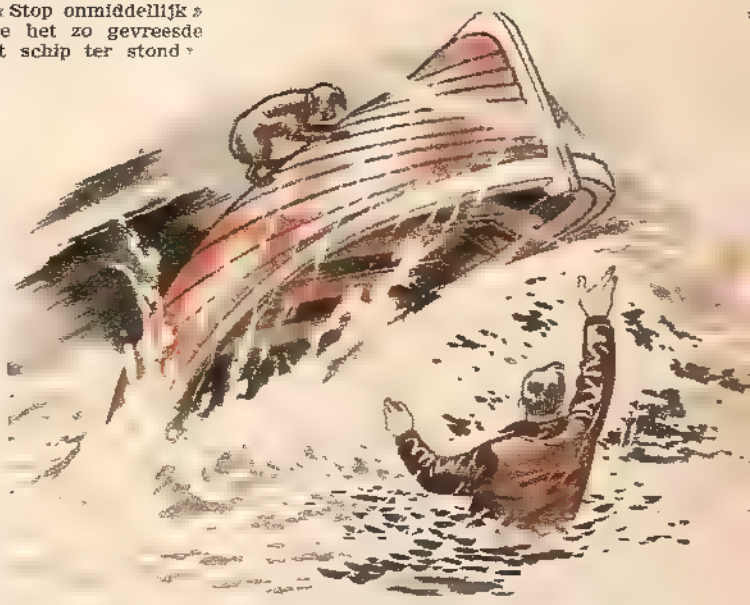

Ik ben een goede zwemmer doch gekleed zwemmen te midden van de Oceaan, waarbij je gewiegd wordt door golven die vier à vijf meter hoog zijn, is geen kleinigheid ! Ik weet niet hoelang het duurde voor Turko en ik die sloep bereikt hadden, maar mij scheen het een eeuwigheid toe.

Natuurlijk beschikt een mens, wanneer de nood het hoogst is, altijd over meer krachten en meer moed dan hij in gewone om-

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

standigheden wel meent te kunnen opbrengen, maar toch zou ik de pijp aan Marten gegeven hebben indien Turko niet bij me geweest waren. Zijn goede, trouwe ogen schenen me telkens weer te zeggen :

Vooruit, ouwe jongen ! Houd moed ! Daar ligt de redding !

Lang hing ik met m'n twee handen aan de sloep alvorens ik de kracht had er me op te hijsen. Eindelijk gelukte ik er in er me schrijlings op te zetten. Ik trok Turko uit het water. Het arme dier kon ook niet meer.

M'n beste vriend, zo gaat het niet. We moeten die sloep omkeren, zei ik

Ik zweer je dat het niet makkelijk was ! Zeven of acht keren beproefde ik het tevergeefs. En die arme Turko begreep niet waarom ik hem telkens weer in het water gooide. Eindelijk gelukte het me de sloep dwars over een golfkam te zetten en ze draaide om. Ik pakte Turko bij z'n nekve. en gooide hem er in .

De sloep stond vol water! Ik tastte de bodem af en vond een blikje dat onder een bank geklemd zat. Het werd reeds donker en heel de nacht moest ik werken om het water uit te scheppen. Ik bleef daardoor in beweging en voelde de bijtende koude niet. Tegen de morgen echter begon ik te klappertanden

M'n natte kleren stonden stijf van het zout en gaven me geen warmte meer. M'n lippen en tong zwollen op van de dorst. Turko lag aan m'n voeten en roerde zich bijna niet meer

★

LANGZAAM en akelig kroop de dag voorbij. We hebben slechts één kans op dui zend dat er hier een schip voorbij komt, dacht ik bij mezelf, en als er een komt zal het dan die notedop zien, die zo hopeloos alleen op de golven dobbert ?

De wind stak op. Ik klappertandde van koorts, hijgde van dorst en had fantastische visioenen : Ik zag groene weiden, een boomgaard en ik hoorde het klateren van een heldere bron... water, fris water ! Ik had lust m'n ogen te sluiten, aan niets meer te denken maar ik wist wel dat dit het einde betekende Wanneer ik sliep zou ik bevriezen en de morgen niet meer zien. Ik deed een laatste wanhopige krachtinspanning om armen en benen te bewegen maar het baatte niet

Langzaam maar zeker gleed ik weg naar het onbewustzijn... Het laatste wat ik me herinnerde is, dat Turko me met wanhopige blikken aankeek. Hij richtte zich op en nestelde zijn kop in m'n nek .. Dan werd het nacht voor mij.

De volgende morgen werd ik ontdekt door een Argentijnse kustvaarder, die wegens een lek aan de ketel z'n normale koers gewijzigd had. Ik was bewusteloos, de hond lag boven op me om me van z'n laatste warmte, z'n laatste adem te laten genieten. We waren beiden bijna verstijfd maar leefden nog

Twee keer had die dappere, trouwe Turko met het leven gered !

---

(1) Zonder lading

(2 en 3) Bijnaam voor de kapitein

DE VOLLEDIGE GESCHIEDENIS VAN DE LUCHTVAART

Gedurende de oorlog 1939-45

IN DIT PRACHTIG ALBUM

De volledige geschiedenis van de luchtvaart tijdens de oorlog 1939-45, geïllustreerd met tien reeksen van zes prachtige chromo's.
Iedere reeks krijg je gratis in ruil van 100 punten.
De tekeningen en de kleuren zijn niet alleen zeer mooi, doch technisch ook zeer nauwkeurig. Ze vormen een waardevolle collectie die je beslist graag zal bezitten.
EEN MOOI ALBUM werd uitgegeven waarin je al die chromo's kan kleven en waarin je, voor iedere chromo, een verklarende tekst vindt.
Dit album is verkrijgbaar in de KUIFJE's WINKEL, Lombardstraat, 24, Brussel. Prijs : 50 F. of franco thuisbesteld tegen dezelfde som + 5 F. voor de verzendingskosten, te storten op P.C.R. 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL.

ZIEHIER ONZE GESCHENKEN...

KUIFJE's PRENTKAARTEN. Per reeks van vijf .	**50 punten**
Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT, per reeks van vijftig . .	**75 punten**
De nieuwe KUIFJE's WIMPEL, vier kleuren	**100 punten**
Chromo's ZIEN en WETEN, per reeks van zes . .	**100 punten**
VLIEGTUIGEN (oorsprong tot 1914), reeksen 1 tot 6.	
VLIEGTUIGEN (Oorlog 1939-1945), reeksen 1 tot 10.	
AUTOMOBIEL, reeksen 1 tot 5.	
LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2	
SPOORWEGEN, reeks 1	
MARINE, reeks 1	
KUIFJE's PORTEFEUILLE	**250 punten**
KUIFJE's PUZZLE op hout	**500 punten**
BLOKJESSPEL KUIFJE	**500 punten**
DE MEESTERWERKEN DER SCHILDERKUNST, per reeks van vijf	**200 punten**
XVIIe eeuw — Reeks 1 — Vijf Vlaamse doeken.	
XVIIe eeuw — Reeks 2 — Vijf Hollandse doeken.	

JE VINDT DE KUIFJE's BONS OP DE PRODUCTEN :

VICTORIA • KOLYNOS
HEUDEBERT • HORTON
MATERNE • PALMAFINA
SKI & FRANCO-SUISSE
PROSMANS • PILSBERG
TOSELLI • PANA • KUIFJE

EN OP IEDER KUIFJE's SCHRIJFBOEK.

VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

DOOR WILLY VANDERSTEEN

GOUD VOOR ROME

Suske en Wiske ontkomen aan de gulzige leeuwenmuilen. Lambik en de man met de purperen mantel vechten met elkaar in de arena...

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

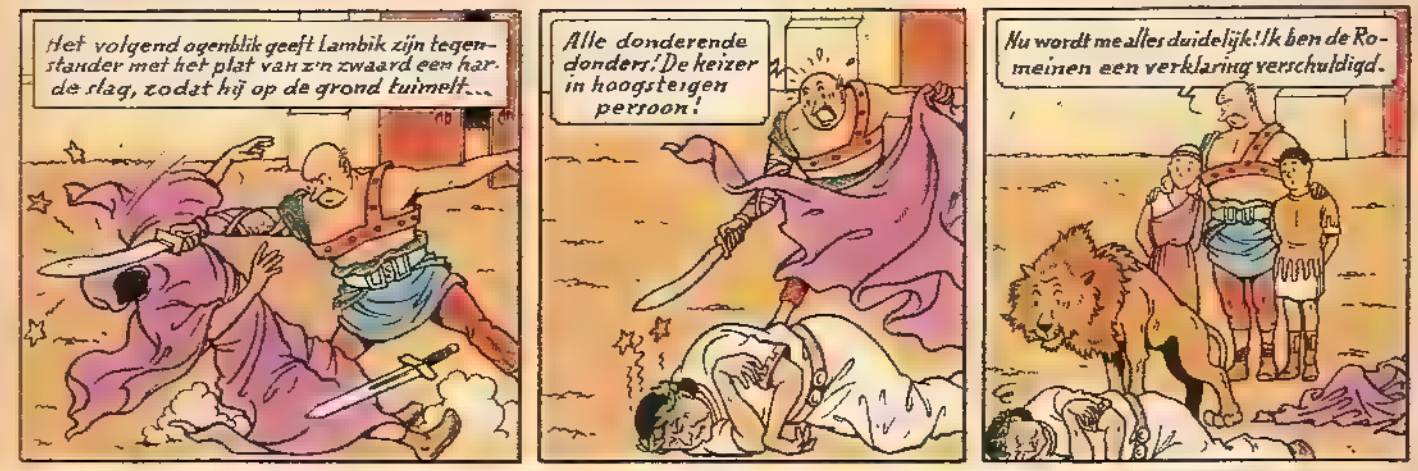

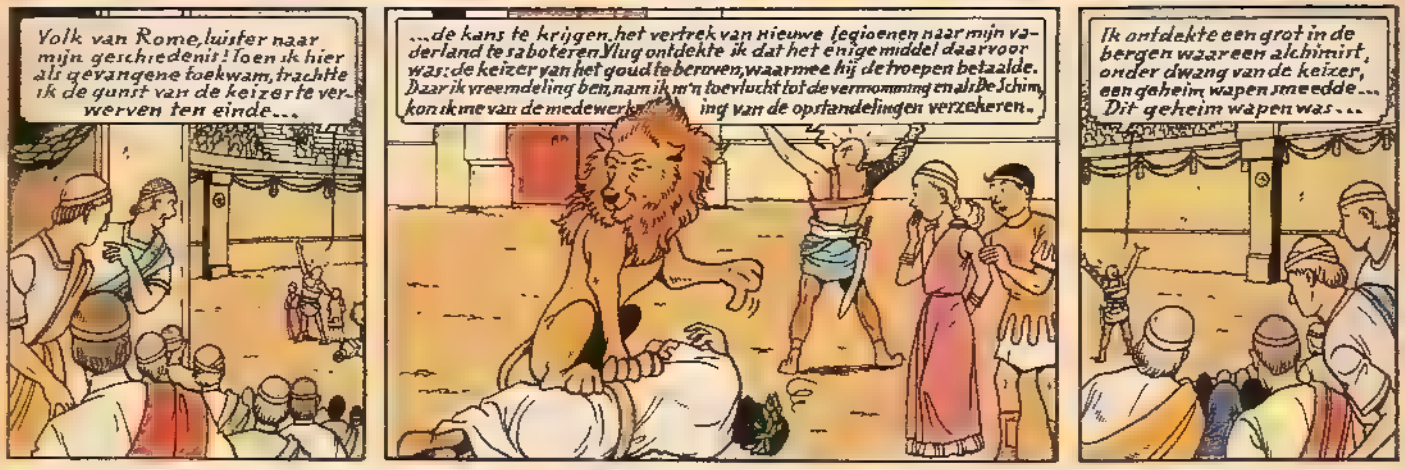

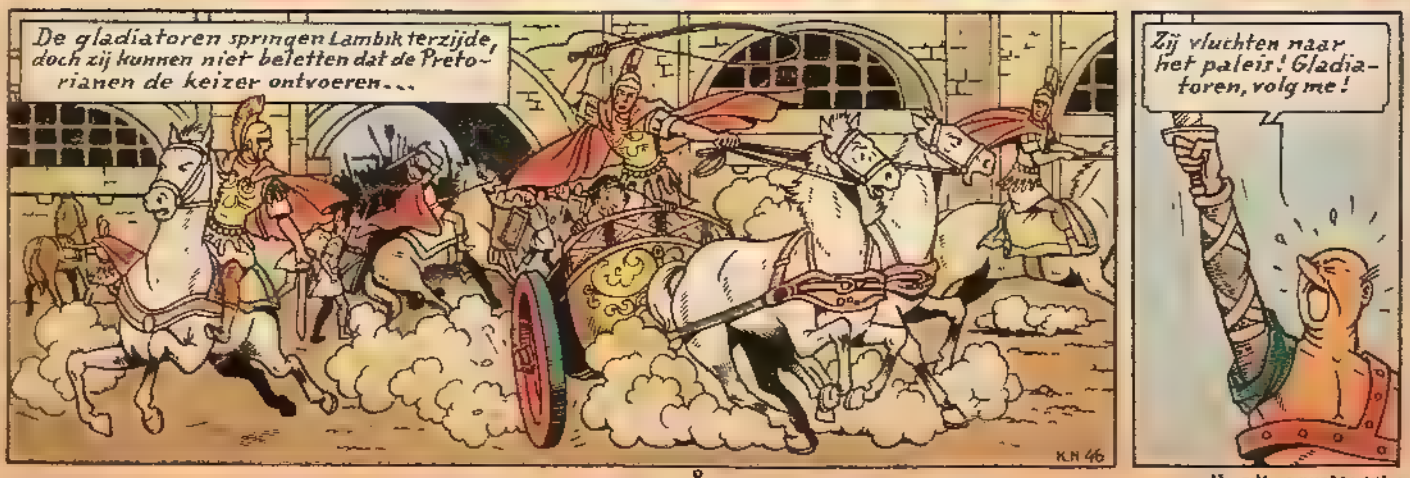

Wordt vervolgd

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

DEZE GESCHIEDENIS BEGINT IN HET AUSTRALISCH LUCHTRUIM. EEN RAKET ZOEFT MET EEN SNIJDEND, ANGSTAANJAGEND GEHUIL NAAR DE GROND TOE...

WHÄÄÄÄÄ

Te Woomera, het groot Anglo-Australisch opzoekingscentrum voor geleide projectielen, volgen de technici met spanning het traject van een sigaarvormig toestel...

De raket valt reeds. Deze proefneming is mislukt! Verwittig de Recuperatiedienst!

LONG RANGE WOOMERA

De raket valt in zone B. Dat is voor de ploeg van Steve!... 3.000!... 2.000!... 1.000!... Opgelet!...

OUT!!

Met een doffe plof komt het reusachtig projectiel in de rode aarde van de Australische woestijn terecht en boort er zich diep in...

KROOOW

In een observatiepost, afzijds de raketbasis...

Hallo! Ploeg Steve?... Het is voor jullie, jongens!... "Radsteen" viel in zone B. Vermoedelijk punt: 15° N.W. Veel geluk!

Even later...

Ik ben blij dat ik je mag vergezellen, Steve! Daar ik geen deel uitmaak van het personeel voor Geleide Toestellen, meende ik, dat ze me niet zouden toelaten!

Je hebt het broodnodig eens van omgeving te veranderen, Sanders!

Je werkt nu al meer dan een jaar aan de "Blauwe Driehoek" en ik kan me voorstellen, dat je er je buik van vol hebt! We zijn er al!

SECTION

Ik vrees dat die ons niet zal vertellen hoe de vlucht verliep! Er blijft nog slechts een hoop verwrongen staal over!

Zou ik enkele lui van jouw ploeg mogen hebben, Steve? We zouden de omgeving grondig afzoeken!

Goed idee! Doe dat, Sanders!

Wat? Ons uitsturen om een paar vijzen rond die krater op te zoeken? Hoe is 't mogelijk!

Daaraan zie je weer een keer dat die ingenieur van de "Blauwe Driehoek" niets afweet van ons werk.

7

Een man, van de groep van Sanders, sluipt alleen weg...

Prachtig! De omgeving is makkelijk terug te vinden en ik ben alleen... Nu of nooit!

EEN HELE STAPEL BOEKEN

SINT-NIKLAAS, Kerstmis en Nieuwjaar zijn in aantocht, en meteen overstelpen de uitgevers ons met hun nieuwe boeken die ze tegen de feestmaand hebben voorbereid. Vandaag vermelden we hier reeds enkele titels. Volgende week publiceren we het vervolg van het lijstje.

DE RINKELBEL RINKELT

DE uitgeverij Casterman van Doornik zond ons vier nieuwe boekjes van haar Rinkelbelreeks. Deze reeks mag inzake presentatie, papier, druk, illustratie en tekst tot het allerbeste gerekend worden dat er in het Nederlands taalgebied verschijnt. We mogen die zonder meer vergelijken met de beste kinderboeken van onze grote buurlanden. En dat is niet weinig gezegd ! Dat is mijn opinie over deze prettige werkjes.

Die van mijn dochtertje zal ik je ook geven.

Toen ik haar deze boekjes toonde, vloog ze me om de hals, ze drukte de boekjes vast tegen zich aan, en resumeerde al haar dank en bewondering in de uitroep : O papatje !...

GIJS HAAG schreef de tekst van het boekje « Tiny op de Boerderij » dat geïllustreerd werd door M. Marlier. Dezelfde auteur leverde ook de kopij voor « Tiny gaat op Reis » dat door dezelfde tekenaar werd verlucht. Van de dichter Franz Weyergans werden twee boekjes in de Rinkelbelreeks opgenomen : « Drie Slimme Negertjes » en « Een Mand vol Ballen ». Simonne Baudouin leverde de illustraties, en die zijn werkelijk heel goed.

PINOKKIO

SIMONNE BAUDOIN illustreerde eveneens een nieuwe bewerking van Franz Weyergans van het overbekende sprookje « Pinokkio », van Collodi. Dit boek verschijnt in groot formaat in de gunstig bekende « Gouden Eeuw Reeks » van de uitgeverij Casterman. Wie de vorige delen reeds bezit, zal dit nieuwe niet willen missen. Wie de reeks nog niet kent, moet het boek ter inzage vragen, en zal zeker gecharmeerd zijn door deze prachtuitgave.

SERENA

WE hebben in « Knifje » reeds de legende van de kant verteld. De dichter Jan Vercammen heeft deze legende sierlijk herschreven en de uitgeverij Desclee-de Brouwer vertrouwde de illustratie van deze goede tekst aan de bekende illustrator Tjienke Dagnelie. Dat het boekje succes heeft getuigt de vermelding « vijftien duizend » die de uitgever fier op de titelbladzijde drukt.

PUKKELTJE

VAN de uitgeverij Desclee-de Brouwer, van Brugge, kregen we een verhaal voor oudere meisjes toegestuurd. Het is van de hand van Maria Verboraeken, en zal de meisjes boven de zestien jaar zeker bevallen. Het is goed geschreven en vlot verteld.

DE POST

DE « SCHOOLMEESTER » TROTSEERT DE EEUWEN !

DE « Schoolmeester » is een windmolen die reeds in 1694 bekend was en nog steeds pal staat op het Guispad, de weg tussen Zaandijk en Westzaan, in Holland. Het is de laatste door windkracht gedreven papiermolen en wordt ook wel «Gauwdief» genoemd, omdat hij door zijn slanke bouw ieder windzuchtje wegdieft. Hij neemt met dezelfde productiemethodes als voor drie eeuwen, nog de concurrentie op tegen moderne papierfabrieken.

Textielafval, dat de grondstof vormt voor het papier, wordt hier door stampende beitels en draaiende messen tot pap verwerkt. « Zaans Bord » en « Mospapier » zijn de specialiteiten van de « Schoolmeester ». Hij maakt ook fijn papier, dat om zijn duurzaamheid alleen gebruikt wordt voor wetenschappelijke boeken en kaarten.

Waar komt de naam van de grote componist LUDWIG VAN BEETHOVEN vandaan ?

MEN meent bij ons over het algemeen dat de familie van de grote componist Ludwig van Beethoven uit Mechelen afkomstig is. Dit wordt echter door tal van geleerden in twijfel getrokken. In enkele biographieën van Beethoven vinden we inderdaad dat zijn familie uit Antwerpen stamt. Men kan dit ook lezen in de « Encyclopedia Americana » en in de « Encyclopedia Brittannica ». De « Nederlandse Winkler Prins » is voorzichtiger en zegt dat men de oorsprong in Zuid Nederland moet zoeken, de « Encyclopedia Italiana meent dat Beethoven « d'origine flamminga » is doch vermeldt geen gouw of stad. Het feit dat er in de parochieregisters van Mechelen Beethovens opgeschreven staan, schijnt niet te bewijzen dat de stam van de Beethovens oorspronkelijk van de Dijlestad is. De naam Beethoven zou een plaatsnaam zijn uit het Limburgse. In het jaar 1582 werd het leengoed *Bethoven* onder Tongeren vermeld. Limburgse oorkonden vermelden in 1228 de schildknapen Willem en Walter van Betho. Het landgoed Betho onder Tongeren bestaat thans nog.

VOLTAIRE en de Zwitserse uurwerkindustrie

« Noble cité, riche, fière et fournoise;
On y calcule et jamais y frit... »

DEZE verzen schreef Voltaire toen hij, op 12 December 1754, voor het eerst door de stad Geneve wandelde. Maar, weet je ook al wie Voltaire is ? Hij heette eigenlijk François Marie Arouet, was een zeer ontwikkeld man, dichter, filosoof en voor alles een revolutionnair die in zijn vaderland, Frankrijk, veel aanhangers en evenveel vijanden had. Toen hij nu in Geneve aanlandde, wou hij die strenge stad een toneel schenken. Hij was een begaafd toneelspeler en na heel wat moeilijkheden, gelukte hij er in een toneelgroep te stichten, die heel wat triomfen oogstte. Toen nu 1.770 inwoners van Geneve, om godsdienstige en politieke redenen, uit de stad werden gewezen, volgde hij hen. Deze banneling en waren allen uurwerkmakers en om hen aan de kost te helpen, bood Voltaire zich aan uurwerken te verkopen. Hij trachtte de «groten dezer aarde» voor z'n zaak te winnen. Het Spaanse Hof, Katharina van Rusland en Frederik de Grote, om slechts de voornaamsten te noemen, kochten uurwerken van Voltaire. De Zwitserse uurwerken kregen aanzien in de wereld, en de naam de « allerbesten » te zijn. Die roem is hen tot op heden bijgebleven.

De helpers van de sheriff zijn niet opgewassen tegen El Mocco. Pat Rick en Mass Tick bieden hun diensten aan...

PAT RICK EN MASS TICK in

EEN JE BEETJE HET EERSTE ALBUM VAN TIBET « CHICK BILL TEGEN L...

Tijon

TWEE EMMERS WATER HALEN

« Twee emmers water halen... » Iedereen kent dat liedje uit de kleuterklas. Nu was er eens een man die van zijn vrouw twee emmers kreeg. In de ene emmer ging drie liter water, in de andere vijf liter.

— Breng me vier liter water mee, zei de vrouw, vier liter, geen druppel meer, geen druppel minder !

De man kwam aan de beek en vulde de eerste emmer van drie liter. Nu had hij een liter water te weinig. Dan vulde hij de grote emmer van vijf liter en... had een liter te veel. De arme man wist geen raad. Kan jij hem niet even een handje helpen ?

EEN JAGER WOU GAAN JAGEN...

WIE iets van de jacht wil afweten moet de tentoonstelling van Düsseldorf bezoeken. Mooie jachttrofeeën uit alle delen van de wereld tref je daar aan, want alle landen van de wereld hebben hun deel ingezonden. Het mooiste van heel de tentoonstelling, is een enorme zaal van 5.000 vierkante meter waarin « het woud » zo natuurgetrouw werd nagebootst dat ieder bezoeker, die er binen komt, zich de ogen uitwrijft en meent te dromen. Daar kan je levende bunzings, otters, kraaien, eksters, marters, reeën, enz..., enz..., aantreffen. Er is een bioscoop waar je de mooiste natuurfilms kan zien en een zaal van bekende jachtschilderijen.

INTERESSANT OM WETEN

HET weekblad « Kuifje » wordt uitgegeven door Raymond Leblanc. Voor redactie en publiciteit wendt men zich : Lombardstraat, 24, Brussel. « Kuifje » wordt gedrukt door de Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, te Brussel. Wie zich in België op « Kuifje » wil abonneren, stort op P.C.R. Nr 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL, voor drie maanden : 70 F., voor een half jaar 135 F., en voor een heel jaar 265 F. Voor het buitenland en Belgisch Kongo betaalt men voor drie maanden 80 F., voor een half jaar 155 F., en voor een heel jaar 300 F.

In Holland abonneert men zich bij Kuifje-Holland, Singel 231, Dordrecht. Tel. 3643. De abonnementsprijs bedraagt 4 fl. per kwartaal, te storten op Giro 199.334.

O DIE CRITICI !

OF ze zich nu kunst-, literatuur- of muziekcriticus noemen, ze zijn een ras apart en worden niet altijd op de handen gedragen ! In vergelijking met vroeger, bv. met een halve eeuw geleden, zijn ze heel beleefd geworden. Het publiek trouwens ook want het is zeiden, dat men nog een toneelstuk, of het jongste werk van een hedendaags toondichter vrankweg hoort uitfluiten. Weet je met welke namen men de muziek van Berlioz eens betitelde ? « Afschuwelijk ! Chaotisch ! Het lawaai van een dronken chimpansee». Richard Strauss moest horen dat hij een « rhinoceros » was, Beethoven werd uitgescholden voor « krokodil » en Ravel voor « kruipdier met koud bloed ». Chopin en Schumann bleven niet gespaard en Wagner kreeg het heel erg te verduren. De opera « Madame Butterfly », van Puccini, noemde men in het begin een « onverstaanbare warreboel » en de prachtige stem van de grote Caruso « hondengeblaf » !

OPLOSSING

Je vult eerst de grote emmer met vijf liter en dan giet je uit de grote emmer de kleine vol. Je hebt nog twee liter over. Daarna maak je de kleine emmer leeg en je doet er de twee liter uit de grote emmer in. Nu vul je de grote emmer opnieuw en giet daarvan één liter in de kleine, zodat die weer vol is. In de grote emmer blijft nu nog vier liter water over !

EEN HELE STAPEL BOEKEN

MANNEN OP DE MAAN

DAT is een titel die iedere Kuifjeslezer van zeven tot zaven en zeventig jaar kent. Over dit prachtig getekend verhaal, dat men in album nog aangenamer en vlotter leest dan in ons blad, moet ik niet veel vertellen. Eén ding toch : het heeft de lezerskring van Hergé uitgebreid tot de techniekers. Heel wat specialisten die het onder ogen kregen, stonden verbluft over de bekommernis van Hergé om zijn verhaal zo waarschijnlijk mogelijk te maken.

Zij denken allen dat Hergé vroeger een technisch tekenaar is geweest. (en dat is nochtans niet het geval, dat weten onze lezers wel) want anders schijnt het volgens hen niet mogelijk, dat hij al die technische details, zo natuurgetrouw kan tekenen.

Sint Niklaas zal dit album in ieder gezin wel mogen afleveren, want er zal wel geen jongen of meisje zijn die het Hem niet zal vragen.

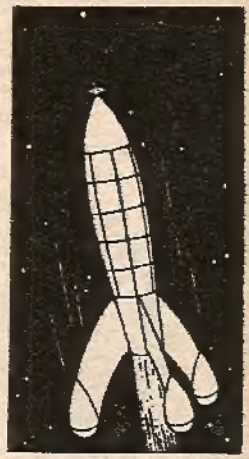

DE BALLONTOCHT

DESCLEE-de Brouwer brengt ook de Nederlandse uitgave van een bekend Zwitsers kinderboek van Alexis Peiry : « De Avonturen van Zwammetje ». Het is buitengewoon goed gedrukt (in Zwitserland) en origineel geïllustreerd met fotomontages van Suzi Bilet. Bij mijn weten is dat een nieuwigheid in onze jeugdliteratuur. Warm aanbevolen.

HET WONDERBARE LEVEN DER DIEREN

WEET je dat spinnen soms acht ogen hebben, andere vier of zes en dat de spinnen die in krochten en kelders wonen stekeblind zijn ? In het achterlijf van de spin zitten zes fijne buisjes en daaruit loopt de spinmassa of de draad waarmee ze weeft. Al naar gelang haar behoefte, kan de spin één gaatje openen en dan spint ze één draad ofwel alle zes en dan spint ze zes draden tegelijkertijd. Een spindraad heeft de dikte van 0.0004 mm. en 1400 samen zijn zo dik als één mensenhaar.

Een spin weeft er nooit in het wilde op los, ze doet het met overleg want ze weet dat haar spindraad niet onuitputtelijk is.

Een dikke, goed doorvoede spin heeft veel weefstof, een spin die moet vasten heeft veel minder weefmaterieel. En vermits de spin weet dat er na zeven vette, zeven magere jaren komen gaat ze steeds heel spaarzaam om met haar spindraad.

Aan het groot net van een kruisspin bengelen 120.000 druppels kleefstof en het is daarin dat de insecten gevangen geraken. Heeft de kruisspin geen eetlust, dan windt ze haar prooi in een dicht weefsel en laat ze hangen tot de honger komt.

Deze en nog vele andere wetenswaardigheden kan je lezen in « Het Wonderbare Leven der Dieren » uitgegeven door de Standaard Boekhandel. Prijs : 28 F.

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Enkele uren later maken Pat Rick en Mass Tick kennis met Brokentown, stad die ze tegen de schurkenstreken van El Mocco zullen verdedigen...

DE WITTE RUITER

TWEEDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Johan, die gewond is, beveelt zijn vrienden in allerijl naar het kasteel van Baudricourt te rijden om het hetend kruid naar hertogin Claudine te brengen

25/46

(Wordt vervolgd.)